

Positivitet och negativitet: en enda energiström

Välkomna, mina käraste vänner. Må den kreativa intelligensens välsignelser, som finns runt omkring och inom er, stärka och upplysa er så att dessa ord ger ett eko inom er och tjänar som ett material för att hjälpa er att framgångsrikt fortsätta er väg i riktning mot att finna ert verkliga jag.

Många av er, mina vänner, har nu funnit ett lager inom er där ni står ansikte mot ansikte med er egen destruktivitet. Och jag avser här mer än att upptäcka en känsla, att bekräfta en tillfällig fientlighet; jag menar en övergripande, genomgripande, central, kvardröjande destruktivitet som har varit vilande hela tiden och bara varit övertäckt. Det är en helt annan upplevelse att finna detta lager, att känna det och konstatera tillståndet som man befann sig i innan man fick den nya medvetenheten. Ni befinner er nu i ett tillstånd där ni kan observera er själva när ni tänker, känner och agerar destruktivt, medan ni tidigare i bästa fall endast var teoretiskt medvetna om en sådan destruktivitet och endast kunde förmoda dess närvaro utifrån de obehagliga yttringarna i era liv. Ni står nu inför problemet hur man kommer ut ur detta tillstånd.

Ni är förbryllade eftersom ni inte tycker om att vara på det här sättet. Ni känner även till och förstår rätt så ingående att detta tillstånd är värdelöst och meningslöst, att destruktiviteten inte tjänar ett enda gott syfte. Likväl befinner ni er i en situation där ni inte kan släppa taget om denna destruktivitet.

Det är inte lätt att nå en medvetenhet där man kan se sig själv tänka, känna och agera destruktivt, där man dessutom är medveten om att detta orsakar bedrövelse, men ännu är oförmögen och ovillig att ge upp detta sätt att vara. Det är ett stort mått på framgång, om detta ord kan användas, att vara medveten om att man befinner sig i detta tillstånd. Men för att uppnå den andra delen av denna fas i er utveckling, nämligen att släppa taget om destruktiviteten, måste destruktiviteten bli bättre förstådd.

Hela det mänskliga problemet med en dualistisk uppfattning om livet har en hel del att göra med mänsklighetens brist på förståelse för sin egen destruktivitet. Människor är inriktade på att tänka på en destruktiv kraft som något som står i motsats till en konstruktiv kraft. Även de av er som teoretiskt mycket väl vet att det inte finns någon sådan uppdelning tenderar att tänka: "Här är mina negativa känslor. Jag önskar att jag kunde ha positiva känslor i stället." Eller så tror ni att

efter att de negativa känslorna har skingrats, följer en ny uppsättning känslor, som om denna nya uppsättning av känslor bestod av en helt annan energi eller ett helt annat psykiskt material. När man talar om de två krafterna, de två uppsättningarna av känslor, är detta endast ett talesätt, ett sätt att uttrycka två olika slags upplevelser. Detta talesätt är dock ett uttryck för den dualistiska missuppfattningen som ger sig till känna i hela det mänskliga medvetandet.

Det finns i själva verket bara en kraft. Detta är mycket viktigt att förstå, mina vänner, särskilt när ni börjar hantera er egen destruktivitet och negativitet. Det finns en enda livskraft som ger liv åt alla livsuttryck. Denna en och samma livskraft kan flöda på ett konstruktivt, positivt, bejakande sätt eller den kan omvandlas till en destruktiv, negerande ström. För att förstå den här processen på ett specifikt och personligt sätt, kommer jag att diskutera den ur en individs perspektiv i relation till hans eller hennes liv. Jag kommer här inte att föra en diskussion om allmänna andliga principer, utan enbart beröra dem när det är nödvändigt för att förstå hela ämnet.

Jag kommer först att fastslå att livskraften som sådan, när den inte manipuleras, är helt konstruktiv, helt positiv och bejakande. Den frambringar därför ett fullständigt välbehag för alla levande, kännande, förnimmande medvetanden. Ju mer fullt utvecklat medvetandet är, desto fullare är njutningen som det kan uppleva av och genom den rena livskraften, på vilket sätt denna än kan finna sitt uttryck. Den rena livskraften kan inte utgöra någonting annat än skönhet.

Varje livsorganism tenderar att förverkliga den här möjligheten i naturen – ett nyfött spädbarn, en växt, en cell. När detta naturliga flöde störs, blockeras energiströmmen som söker sitt uttryck och förhindras att flöda i riktning mot sitt öde; det naturliga flödet hejdas av olika omständigheter. Dessa kan vara antingen yttre eller inre betingelser – eller både och. När unga barn stöter på betingelser i den yttre omgivningen som förhindrar livskraftens naturliga flöde, beror skadans omfattning på hur fria de är från inre blockeringar. Om det finns inre blockeringar som ligger vilande för att de inte har avlägsnats i en tidigare tillvaro, skapar de yttre negativa betingelserna en allvarlig blockering, de fryser den flytande energiströmmen och förstelnar den till en härdad psykisk massa. När det inte finns några tidigare blockeringar, skapar de yttre negativa betingelserna endast en tillfällig störning i livskraftens flöde. Människors ihållande problem i livet är resultatet av en sådan blockerad energi. Blockeringarna kan endast avlägsnas när relationen mellan de inre och de yttre negativa betingelserna som är ansvariga för blockeringarna grundligt förstås. Egots omogna förmågor hos barnet gör det omöjligt att hantera de negativa betingelserna på ett adekvat sätt. En yttre negativ betingelse kan därför aldrig vara helt ansvarig för att energin förtätas och att livsströmmen lamslås. Den kan endast vara den slutliga aktiverande faktorn som tar fram den vilande negativa inre betingelsen.

Platsen i själen där yttre negativa betingelser aktiverar den vilande inre negativa betingelsen, utgör själva den punkt där den positiva livskraften omvandlas till en destruktiv, icke-livskraft. Känslor omvandlas från kärlek till rädsla och fientlighet, från tillit till misstro och så vidare. Till slut blir den negativa kraften så outhärdlig att känslorna som är kopplade till den avtrubbas helt hållet.

När människor befinner sig på en sådan väg, är det mycket viktigt för dem att specifikt förstå att en negativ känsla inte kan ersättas av en annan positiv känsla. Den måste omvandlas till sitt ursprungliga tillstånd. Hur går man till väga med detta, mina vänner? Varje individ måste finna sättet att omvandla detta energiflöde till sitt ursprungliga tillstånd. Varje livsyttning du upplever som obehaglig, problematisk eller ångestframkallande är ett resultat av att den ursprungliga händelsen i detta liv, när den positiva behagskraften blockerades, hindrades eller förbjöds och därför har omvandlats till obehag, upprepas.

Nu kan man inte på ett korrekt sätt fastslå att behag är helt frånvarande i detta obehag. Jag nämnde detta tidigare i ett annat sammanhang, men denna omständighet är ännu inte tillräckligt förstådd och jag går därför tillbaka till den igen från en ny infallsvinkel. När du finner dig hindrad i ditt försök att övervinna en negativitet, är det oerhört viktigt att förnimma djupt inom dig denna negativitets behagliga aspekt, oavsett hur mycket smärta du känner i ditt ytliga medvetande. Svårigheten att befria sig från destruktivitet beror naturligtvis också på andra orsaker som ni redan har bekräftat: önskan om att straffa eller att använda den tvingande strömmen som säger: ”Om jag är tillräckligt olycklig, kommer detta att visa världen hur fel det är att inte ge mig det jag önskar.” Men dessa orsaker utgör inte den djupaste svårigheten i att lösa upp negativitet. Det är nödvändigt att intuitivt förnimma och sedan känna mycket specifikt att både behag och obehag paradoxalt nog är närvarande samtidigt i din negativitet.

Detta är mycket begripligt när man tittar på processen i termer av förklaringen jag gav. Behagsprincipen kan omöjligen vara helt frånvarande även om den uppträder i en förvrängd form. Livsenergins grundläggande ingredienser måste alltid kvarstå, oavsett hur förvrängt dess uttryck är och hur svårt det följaktligen är att upptäcka livsströmmens ursprungliga natur. Det är just därför som negativiteten tycks vara så svår att göra sig av med. Dess behagliga aspekt finns alltid. När man förstår att det bara är uttrycksformen som behöver ändras, så att samma livsström kan omvandla sig, kan negativiteten lämnas. När man förstår att de smärtsamma aspekterna, vilket innebär det negativa uttrycket, kan överges medan den behagliga aspekten växer sig starkare, kan negativiteten transformera sig. När man förstår att en ny uppsättning känslor inte kommer att infinna sig från ingenstans, utan att samma ström kommer att manifesteras sig på ett annat sätt, då kommer det som tycks vara svårt att ske av sig självt.

När du mediterar över detta, blir det möjligt för dig att vara medveten om behaget som är knutet till din destruktivitet. I stället för att känna dig skyldig över detta behag och följaktligen förtränga det, blir du i stånd att tillåta den destruktiva strömmen att manifesteras, uttrycka sig och omvandla sig. Förbindelsen eller kopplingen mellan behag och destruktivitet har bidragit till den utbredda skulden som människor känner kring alla njutbara upplevelser. Detta är i sin tur ansvarigt för avtrubningen av alla känslor. För hur kan behaget befrias från destruktivitet om båda betraktas som lika felaktiga? Och samtidigt kan människor inte leva utan njutning även om de måste ha den i hemlighet, för livet och njutning är en och samma sak. När behag är knutet till destruktivitet, kan destruktiviteten inte ges upp. Det känns som om livet skulle ges upp. Detta för med sig en situation där du på en nivå av ditt inre liv håller fast vid behag och destruktivitet lika mycket, där du känner dig skyldig och samtidigt är rädd för båda. På en mer och ytligt medveten nivå är du avtrubbad och känner lite eller ingenting.

Det räcker inte att känna till detta på ett allmänt sätt; denna kännedom behöver föras tillbaka till dina specifika omständigheter. Vad är den yttre manifestationen i denna stund som förorsakar dig ständig vända? Den är inte en tillfällig upplevelse orsakad av en engångsomständighet som sedan löses upp när nya omständigheter uppstår. Nej, dessa är problemen i ditt liv som du inte kan komma till rätta med. För att verkligen lösa upp dessa betingelser, som vi kallar för bilder, och som ständigt återskapar liknande betingelser och nya situationer, måste den blockerade och lamslagna energin göras rörlig igen. Och detta kan endast ske när du som ett första steg i denna särskilda utvecklingsfas börjar konstatera den behagliga aspekten i din destruktivitet. Du behöver känna behaget som är knutet till problemets obehag. Detta måste vara en distinkt insikt.

Eftersom behagsströmmen i livskraften primärt manifesterar sig i ditt liv som sexualitet, inrymmer destruktiv, blockerad energi blockerad sexuell energi. Av detta följer att de yttre problemen måste vara symboliska eller representativa för hur den sexuella energin först blockerades av yttre omständigheter. Smärtan i denna blockering har gett upphov till en destruktivitet som samtidigt inrymmer aspekter av behagsprincipen. Varje svår situation i livet representerar därför en sexuell låsning i det innersta psyket som du är rädd för och flyr bort från. Eftersom du inte möter detta, blir de yttre betingelserna olösliga; situationen fjärmas mer och mer från sin inre orsak där den fortfarande får liv av behagsaspekten.

Du som befinner dig på denna väg måste därför så att säga gå tillbaka till och tillåta dig att känna behaget i destruktiviteten. Då och först då kommer du verkligen att förstå den smärtsamma yttre situationen som ytligt sett kanske inte har något med ditt känsloliv eller med några sexuella problem att göra. Jag har ofta nämnt att i era mest hemliga sexuella fantasier ligger era konflikters hemligheter, liksom nyckeln till deras upplösning. När du hittar parallellen mellan det yttre problemet och behagsströmmen i din sexualitet, kommer du att kunna göra den frusna energin

rörlig igen. Detta gör det möjligt för dig att lösa upp negativiteten, destruktiviteten och detta är förstås avgörande för att avlägsna det yttre problemet.

Oförmågan att känna behaget i obehaget är ett resultat av att du slåss mot dig själv och inte tycker om dig själv för just den här förvrängningen. Det finns följaktligen ett förnekande, ett förträngande och ett ytterligare fjärmande från kärnan där dessa betingelser kan upplevas och gradvis förändras.

Varje problem måste ha en sådan kärna, där den ursprungliga strömmen har blivit blockerad och därför är förvrängd och där dikotomin behag/obehag ger upphov till att behagsupplevelsen omedvetet fästs vid en negativ situation. Du slåss då mot detta av många olika anledningar, med den ytterligare följderna att yttre problem börjar uppstå och upprepar sig sedan om och om igen. De kan inte övervinnas förrän den här kärnan är upplevd. Detta gäller för alla envisa problem, oavsett huruvida de tycks ha något att göra med sexualitet eller inte.

Mina vänner, kedjereaktionen som jag just har redogjort för måste personligen förstås och arbetas igenom. Ni måste upphöra med att fly från den här förvrängningen inom er. Du måste tillåta dig själv att se den, att låta den framträda inom dig, att leva igenom den inom dig – och då kommer du att se dikotomin mellan behag och obehag. Du kommer att förstå och uppleva varför och på vilket sätt destruktiviteten, oavsett i vilken form eller skepnad den yttrar sig i ditt liv, tycks vara så svår att överge. Samtidigt kommer den att lösgöras betydligt mer än tidigare när du försökte tvinga bort den utan den här förståelsen.

Allt detta kan låta mycket teoretiskt för den som fortfarande befinner sig långt bort från denna punkt, men många av er, mina vänner, befinner sig nära eller vid punkten där dessa ord kan omsättas i praktiken. Detta kommer att bli en vändpunkt i ert inre och följaktligen i ert yttre liv, varefter det inte längre kommer att utgöra något problem att överge destruktiviteten. För man kan inte lyckas genom att tvinga bort den med den ytliga viljan utan att ha en djup förståelse av de inre krafterna som ger form åt denna själva destruktivitet. Ja, viljan måste i princip förstås finnas där, men samtidigt bör den yttre viljan, som jag har sagt i så många andra sammanhang, endast användas i syftet att befria de inre krafterna som gör utvecklingen till en naturlig, organisk och harmonisk process. Destruktiviteten löser därmed upp sig själv. Man lägger inte avsiktligt ifrån sig den som en kappa, inte heller frambringas konstruktiva känslor av en liknande viljeakt. Det är en utvecklingsprocess inom dig, precis här och nu.

Ett annat område där ni människor finner er vara ytterst blockerade, hindrade och otåliga med er egen evolution eller utveckling gäller avund. Detta är ett mycket viktigare ämne än de flesta av er inser. Här har återigen ett antal av mina vänner börjat se att där deras liv är problematiskt, finns

det avund. Där det inte finns några problem, är de fria från den. Avund framkallar självhat och en flykt från den punkt i avundströmmen som behöver transcenderas för att verkligen och i sanning omvandla den till dess ursprungliga natur.

Vad som ger upphov till avund är återigen den dualistiska uppfattningen där livet förstås i termer av antingen/eller. "Antingen så har jag eller så har den andra" utgör all avunds natur. Detta pekar på den begränsning med vilken mänskligheten upplever universum. Universum är oändligt i sitt överflöd och att verkligen veta detta gör avund omöjlig. Vad den andra personen har, tas inte bort från dig. Det som du har, togs aldrig bort från någon annan. Den dualistiska missuppfattningen uppvisar otaliga problem. Den skapar inte bara avund, utan också skuld; den förlamar det avslappnade kraftfulla flödet där du sträcker dig efter det goda som kan vara ditt. Den gör dig mycket tveksam till att uttrycka och uppleva det bästa som är möjligt och får dig att se problem på ett förvrängt sätt. Den framkallar skuld för att vilja ha vad andra har och samtidigt avundas vad andra har.

Denna förvrängda varseblivning av livsvillkoren är också ansvarig för den endemiska konkurrensinställning som hemsöker mänskligheten. Den framträder särskilt starkt i vissa civilisationer vid vissa perioder av deras historia. När man förstår den andliga sanningen i den här frågan, blir det dock omöjligt för människor att mäta sig mot någon annan person. En jämförelse mellan två personer är helt orealistisk; den mäter något som inte kan mätas. Den som inte längre är fångad i detta misstag kommer att bli fri från en destruktivitet av ett specifikt slag. När man väl förstår den förenande principen, att det goda aldrig är delbart, undanröjs ett antal problem. Du kommer inte att vara avundsjuk och du känner dig därför inte skyldig. Du ställs inte inför den synbarliga nödvändigheten av att avsäga dig något till förmån för någon annan, för du vet på djupet att det som är ditt är ditt och det som är den andra personens är hans eller hennes. Själva detta faktum kommer att göra självskheten och oärligheten som finns i den barnsliga naturen, där tendensen att lura livet alltid råder, omöjlig. Man behöver inte försöka komma undan med något och man måste inte se sig som speciell när man jämför sig med andra.

I den senaste frågestunden diskuterade vi detta ämne i samband med en fråga om skadan i att vilja eller behöva vara speciell. I samband med ämnet för det här föredraget säger jag att detta behov beror på att man förväxlar den rättmätiga tendensen i riktning mot, och det inre behovet av, ett fullt självförverkligande. Vad är förväxlingen här? Ett fullt självförverkligande höjer alltid individens unikheter. Det gör inte att individualiteten avtar och det innebär inte heller alls medelmåttighet. Tvärtom. Varför tror man då att detta att inte behöva vara speciell innebär att ge upp sin individualitet eller till och med att acceptera medelmåttighet? Svaret är att när behovet av att vara speciell inrymmer en önskan om att triumfera över andra, markerar det en inställning där man är emot andra. Det innebär att man kan höja sig endast på andras bekostnad. Detta är det

antingen/eller som följer av de felaktiga dualistiska uppfattningarna som alltid är destruktiva. Det förstör i själva verket den andras värde, åtminstone i termer av din önskan och ditt syfte, om än inte som ett faktiskt faktum. Den ytterligare följderna är att samvetets djupt rotade, självreglerande process säger nej till den här strävan och hejdar den utåtgående energiströmmen. Strömmen blir då antingen negativ eller avtrubbad. Detta innebär att du antingen är passiv, lamslagen och tillbakahållen eller så är du hänsynslös, med den oundvikliga skulden och yttre konsekvenser.

Sanningen i den här frågan och lösningen på den här förväxlingen kan endast bli funnen när man särskiljer två helt olika sätt att mäta eller utvärdera det som summeras till två helt olika mål. När du vill vara speciell för att triumfera över andra, när din unikheter existerar på andras bekostnad och mäter sig mot andra, är denna unikheter destruktiv och måste leda till otaliga problem. Men när du inser att din egen unikheter kan ges utrymme utan att mäta dig mot andra, kommer du inte att ha något problem alls. Du blir fri att avlägsna blockeringar och förverkliga det bästa i dig utan att överträda andra människors rättigheter eller behov. Ditt bästa bidrar tvärtom till andra, snarare än tar bort från dem, och du kommer att ge ditt bästa utan att behöva fuska, komma undan, få mer än du ger. Frigörandet av kraften kommer att aktivera mer kraft. Det kommer inte att finnas något behov av att bromsa. Avund, skuld, oärlighet och förminskningen av andra skapar behovet av att bromsa ens mest konstruktiva utåtgående kraftström.

När du är ovetande om det faktum att du har möjligheterna inom dig att förverkliga dig själv, kan du endast föreställa dig ditt eget uttryck genom att mäta och jämföra dig med andra. När du vet om det, oavsett huruvida du är bättre eller sämre än andra, har du din egen växandekvot att uppfylla åt dig själv, du kommer inte att ha några konflikter kring den frågan. Naturligtvis bör du ge ditt bästa, men om ditt bästa på något sätt, oavsett hur hemligt, är utformat för att höja dig över andra eller för att få speciella, orättvisa förmåner och erhålla någonting för ingenting, kommer du att försätta dig i problem. Individualiteten kan då inte förverkligas eftersom ego, fåfänga och hänsynslöshet intar dess plats och hindrar automatiskt den positiva kraften från att vara verksam och omvandlar den till en destruktiv kraft.

När du känner avund, eller – om man tittar på andra sidan av samma mynt – ett behov av att imponera på andra eller vara bättre än de är, försök att känna den konstruktiva kraften bakom behovet. Detta behov är i själva verket enbart en förvrängning av den inneboende starka längtan efter att förverkliga det bästa i dig. När du gör detta, kommer du inte längre att finna dig blockerad och förlamad.

Finns det några frågor?

FRÅGA: Vad är det som gör förnimmelsen av behag så unik och specifik i relation till obehaget?

SVAR: Detta är en mycket viktig fråga och svaret kanske inte ser ut att vara ett direkt svar, men det är det. Det är känt att ni människor är rädda för behag när ni fortfarande är fyllda av konflikter och problem vars natur ni inte förstår. De av er på denna väg som går tillräckligt djupt för att undersöka era reaktioner upptäcker detta förbluffande faktum: ni är mer rädda för behag än för smärta. Om man inte har bekräftat den här reaktionen i sitt inre, kan man tycka att detta påstående är otroligt, för medvetet har man ni över obehaget och vill ha bort det. Och det finns också en sanning i detta, för ett obehag kan inte vara riktigt önskat. Denna dikotomi kan inte lösas såvida man inte går djupt in i sina psykiska processer för att känna behaget i obehaget.

Det fullständiga välbehaget fruktas av en mycket viktig anledning: det högsta välbehaget i den kosmiska energiströmmen måste framstå som outhärdlig, skrämmande, överväldigande och nästan tillintetgörande när personligheten fortfarande är inriktad på negativitet och destruktivitet. För att uttrycka det annorlunda, i den grad som personligheten har försvagat sin integritet, och orenhet, oärlighet, fusk och ondska fortfarande finns i psyket, måste det rena välbehaget avvisas. Det negativa behaget är därför det enda sättet som individen kan uppleva en smula njutning överhuvudtaget. När du som går på din väg upptäcker att du djupt inom dig är rädd för behag som en fara, måste du fråga dig: "Var är jag inte ärlig med livet eller med mig själv? Var fuskar jag? Var försvagar jag min integritet?" Dessa områden visar exakt var, varför och i vilken grad det rena välbehaget måste avvisas. När du fastställer inom dig att du är rädd för och avvisar välbehag, och det är inte livet som berövar dig det, kan du göra något genom att ställa de relevanta frågorna och sedan finna den försvagande faktorn i dig. Detta är vägen ut. När du upptäcker var du gör övertramp på din anständighetskänsla och ärlighet, kan du låsa upp dörren som har stängt din möjlighet att transformera det negativa behaget och tvingade dig att avvisa ett behag som är obehindrat av smärta.

FRÅGA: Skulle du definiera behag som expansion och smärta som kontraktion?

SVAR: Ja, detta är helt sant. Smärta är en kontraktion i bemärkelsen av att den är en kramp. Men i det rena välbehaget finns det också en kontraktion, dock i en rytmisk och jämn rörelse, på ett harmoniskt sätt. Obehag är en förlängd, krampliknande kontraktion.

FRÅGA: Sättet som jag upplever rädsla för välbehag är att jag upplever en rädsla för att förlora mig själv i välbehaget. Är det vad du menade?

SVAR: Ja, detta är just vad jag menade. Detta kan förklaras när man tänker på det i termer av tillit. När du medvetet eller omedvetet djupt förnimmer de dolda små mekanismerna genom vilka du undviker att vara rak med livet i sig, när ditt svar på livet är negativt i någon form och din

integritetskänsla följaktligen är försämrade, kan du inte lita på dig själv. Inte heller kan du lita på dig själv när du flyr från kärnan av din negativa behagsprincip, som förklarades i det här föredraget. Den behöver accepteras, förstås och levas igenom invändigt i fullständig självacceptans innan du kan lita på att du inte behöver bevakas.

Ditt innersta jag, dina egna psykiska energier och livenergierna utgör, som jag ofta har sagt, en och samma substans; du kan inte lita på dig själv utan att lita på livet. Om du på någon nivå misstror dig själv av någon anledning – rätt eller fel – hur kan du då överge dig själv för att dyka in i dina inre djup och in i livets ström? För att förlora dig själv på detta sätt behöver det finnas tillit och denna tillit är i princip absolut berättigad. Men i praktiken, i specifika manifestationer, är den ofta inte berättigad. En full självacceptans måste upprättas innan tilliten kan finnas. Då kommer det inte längre att finnas någon rädsla för att förlora dig själv, eftersom en sådan förlust av jaget kommer att upplevas som att den för dig tillbaka till dig själv, rikare än någonsin.

FRÅGA: Är principen om smärta och behag något som utmärker den här jordiska sfären?

SVAR: Det är den, men detta gäller inte bara för inkarnerade individer, utan för alla som befinner sig i detta specifika medvetandetillstånd, oavsett om de är inkarnerade eller utanför kroppen. Den gäller alla dem vars medvetande är inriktat på den dualistiska uppfattningen, som inte kan uppfatta skapelsens och livets försonande, förenande sätt och således inte heller inom sig själva. I alla dessa fall måste behag och smärta existera som motsatser. Som jag nämnde i början av det här föredraget, på detta plan betraktas de goda och de dåliga krafterna, behag och smärta, som två separata krafter, inte som en och samma energiström.

FRÅGA: Det verkar för mig som att när jag gör något som jag inte tycker om, som är avsett att bjuda in ilska eller skuld eller svartsjuka, så har jag någon annan som jag håller ansvarig för att jag är som jag är. Stämmer den här observationen och vad ska jag göra åt det?

SVAR: Även om en del av skulden som läggs på den andra personen delvis är berättigad – och så är oftast fallet med sunda människor – måste det finnas någonting inom dig som du bortser från och som stör dig, för annars skulle det inte kunna finnas något problem eller någon disharmonisk känsla i dig. Det skulle vara relativt lätt att acceptera den andra personens tillkortakommanden eller brister. Annars skulle du inte vara inblandad i situationer som måste påverka jaget negativt. Själva förekomsten av sådana störningar pekar på okända element som behöver fastställas för att avlägsna destruktiva känslor. Ilskan är därför huvudsakligen riktad mot jaget. Du kanske är arg för att du är arg och du kan inte acceptera den känslan hos dig. Du kanske blir arg för att det som du upprörs över hos den andra personen kan finnas i en något annorlunda form hos dig och du kan

inte acceptera detta. Kort sagt, frågan måste ställas: ”Vad är det i mig som har framkallat den här situationen? Hur är jag en medskapare av den här situationen? På vilket sätt bidrar jag till den?”

Den dualistiska uppfattningen om livet hindrar och förvirrar er återigen. Om man försöker lösa ett sådant problem i en inställning där man försöker hitta felet hos antingen den ena eller den andra personen, finns det ingen lösning. Inget av de två alternativen tillfredsställer, för det måste vara antingen felaktigt eller grundat på en ytlig utvärdering. En sann upplysning kan endast komma när det omedvetna samspelet, där ens inre problem påverkar den andras inre problem, ses som onda cirklar som samspekar. När du verkligen inser att situationen måste ha uppstått i en samverkan, kan du börja göra allvarliga framsteg i rätt riktning.

Den andra saken är att ni ofta inte kan hitta svaret på grund av att ni letar efter orsaken på ett begränsat eller moraliserande sätt. Det sätt som du kanske bidrar till situationen med, kanske skiljer sig helt från det du som känner dig försvarsinriktad kring. Du kanske exempelvis försöker frikänna dig för att du anar någonting dåligt hos dig. Ditt bidrag behöver i själva verket inte bestå av någonting dåligt eller elakt alls. Det kan snarare vara att du underskattar dina värden, dina rättigheter, hela din person. Du kanske är svag, undergiven, inte tillräckligt hävdande och därmed uppmuntrar en negativ situation på ett helt annat sätt än det du diffust försvarar dig mot hos dig själv. En sådan svaghet är alltid ett resultat av någon störning i psyket på en djup nivå och kan inte undgå att skapa negativitet och destruktivitet. Sättet att avlägsna svagheten är inte genom att tvinga bort de destruktiva känslorna. Detta kan inte lyckas. Man måste arbeta på en mycket djup nivå med dessa problem. Svaghet förväxlas ofta med godhet, och styrka med hänsynslöshet eller själviskhet. När du är fångad i dessa förväxlingar, kommer du inte att hitta sättet att lösa problemet på och hitta den klara sanningen.

Jag föreslår därför följande meditation som når djupt in i jaget: ”Jag vill verkligen se var jag eventuellt överträder någon andlig lag, där jag felar i ordets vanliga bemärkelse, men jag skulle också vilja veta var jag är svag och förvirrad och därför var negativa känslor uppstår. Var någonstans är jag kanske inte medveten om mina sanna värden och på grund av denna bristande medvetenhet kämpar jag på fel sätt? Jag skulle vilja se dessa element och räta ut dem. Jag vill se alla sidor.” De olika sidorna brukar samspeka; de utgör inte fristående element. Brist på självhävdelse på en nivå kan framkalla ett ilsket och överdrivet hävdande på ytan. När meditationen riktas in i sådana kanaler, kan en ny syn komma – en syn som hittills var blockerad.

Må er förståelse växa så att ni förnimmer era egna förvrängningar och hur dessa förvrängningar utgör värdefull livsenergi som kan aktiveras på det specifika sätt som jag här visade. Var välsignade, var och en av er; ta emot styrkan och kraften som strömmar in i er. Använd den, gå på denna väg till själva kärnan av ditt eget inre väsen. Var i Gud!

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-06-16